

מסורת הש"ס

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא סב.

עין משפט נר מצוה

א' מ"י פ"א מהל' מכירה
ה' י"ח סמ"ג ע"ש
טו"ס פ"א מהל' מכירה
כ"ד
יא ב' מ"י ס' ה' י'
סמ"ג טו"ס פ"א מהל'
ס' פ"א מהל' מכירה
י' ב' מ"י ס' ה' י'
טו"ס פ"א מהל' מכירה
י' ב' מ"י ס' ה' י'
טו"ס פ"א מהל' מכירה
י' ב' מ"י ס' ה' י'

רבינו גרשום

מכר לו שדה ומצור לו
מצור אחד ארוך. כגון מצור
מזרחי וארוך על פני כל
השדה שמכר לו ומצור
אחד קצר כגון למערב
השדה מצור שמעון ולא
היה בנינו מציורו אלא עד
חצי השדה שמכר לו:
אמר רב. והואיל וכן לא
אוליין בתר מצר הארוך
אלא בתר מצר הקצר ולא
קנה בשדה אלא כשיעור
חציו של שמעון
כנגדו עד מצר הארוך: אמר
רבי הונא ורב אסי.
אמרו אמרתי לך קנה אלא
שזה הוה כנגד הקצר של
שמעון ליקני כנגד ראש
תור. כלומר היכא דאין
בנינו מצר שמעון אלא
בנינו חצי של ראש תור ויש
מטוף מצר שמעון אצל
השדה באלכסון עד סוף
מצר הארוך וכן קנה חיינו
כיון ראש תור שלמעלה
מרוחב ומלמטה מקצר:
ומודה רב היכא דאיכא מצר
ארוך ושמעון לצד מורה
השדה ומצור לוי יהודה
לצד מערב ואמר לו שדה זו
שאיני מוכר לך מצר מזרחי
עומד ארבעה ושמעון ומצור
מערב שסוף דורות עומד
מצר לוי ומצור יהודה לא
מצר לו שמעון לוי היינו
מצר לוי מצר ארוך
ומצור אחד קצר מדחיל
למכבת נמי ומצור שמעון
כנגד יהודה ולא כתב ליה
אלא מצר ארבעה ושמעון
למכבת לוי למערב
ולא כתב יהודה ש"מ דלא
ניחא ליה דיקני ליה מטוף
מצר לוי ועד יהודה אלא
כיון ראש תור ולא יתור
מקנה ליה לוי ויהודה
קנה לקנה לוי ויהודה.
אבל אי לא כתב ליה אלא
מצר הארוך ומצור ש"מ
לומר שמא לצד מורה קנה
כלו לצד מערב משע וכן
נמי מצר צפון קנה כולה
אחר של שדה קרן של
מצר הארוך ועל זית אחד
קרן של מצר שמעון ועל
זית שלישי קרן מצר לוי
ועל זית רביעי קרן מצר
יהודה (כי האי גונא) ולא
מצר לוי כל אורך השדה
לפי כולה ולא כל
השדה על פני כולה או
דלמא כיון דלא מצר לו
כל ארכה וכל רוחבה אלא
הקרנות לא מכר לו אלא
רצועות באלכסון ההולכות
קרן לקרן ב' רצועות
וקרן יתור (כי האי גונא):
כמין גמא מהו. שמצור
לוי מצרים שתיים ראובן
ארכה מצר אחד ושמעון
המצר (הכי). מצר לו

ואי נכסי אפילו בתי ועבדים. אבל מטלטלין לא ואע"ג
דלמך צמי שמת (לקמן דף קנ): כל נכסי לפלוני גלימא חקרי
נכסי לשון נכסי שאני דמשמע ריבוי יותר מנכסי דהכל אלא אין
לחלק משום דהתם אמר כל נכסי דא"כ הו"ל לחלק התם דמחלק
התם צין מטלטלי לכל מטלטלי ועוד
י"ל דהתם מיירי במתנה דבעין יפה
נותן והכל צמיר: **מצר אחד**
ארוך ומצור אחד קצר. ומיירי שמצור
לכל ד' רוחות^א דפ"ה הקונט' ד' דאי לא
מצר אלא מורה ומערב ולא מצר לפון
ודרוס א"כ היכי קאמר ליה רב אסי
ויקני כנגד ראש תור אדרבה ה"ל
למפך דלא ליקני אלא תלם אחד
במורה ותלם אחד במערב דלא אית
ליה לרב אסי לקמן במצור לו מצר
ראשון ושני ושלישי ומצור רביעי לא
מצר לו דלא קנה אלא תלם אחד על
לפירוט הקונטרס אי מארבע רוחות
מצר לו אמאי לא קנה אלא כנגד
הקצר דאם כן אמאי מצר לו מצר
רביעי דאם פירכא היא דמצינן למימך
מנרים הרחיב לו: **ומודה רב.** פי' דקונטרס קודם ששחק
משמע דשחק מודה להו אע"ג דלקמן (עמוד ג) שחק^ב (רבא) לאצבי
אע"ג דלא הודה לו אלא שלא חש להשיבו הכא לייבא למימך הכי דרב
כהנא ורב אסי הו' כמו תלמיד חזר לרב דלאמר^ג (סנהדרין דף לו):
דלפניו לא הו' כריכ' וצורו מקומות רב מודה כששחק להם בפ"ק
דצ"ק (דף י